

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

St. 73.

Maribor, dne 28. junija 1912.

Letnik IV.

Obrtništvo in nemški nacionalci.

Pretečeni teden se je vršila na Dunaju, kakor smo že poročali, kartelna enketa. Udeležili so se je zastopniki kartelov, v prvi vrsti železnega, in pa zastopniki male obrti, poljedelstva in delavstva. Štiri dni se je razpravljalo in debatiralo, vseh je pa povsem ničev. Edino, kar je rodila ta enketa, je neka komisija, ki ima namen študirati nabavne stroške praške železno-industrijske družbe. V to komisijo so pa izvoljeni sami taki, ki so se izkazali pri enketi kot kimovci ali pa kot indirektni podpiratelji železnega kartela in ne smemo zato od te komisije pravnič pričakovati. Vse odločnejše nasprotnike kartelov, kot viteza pl. Hohenbluma, ki je zastopal agrarce, so pri sestavi označene komisije kratkomalo prezrli. Splošno se sodi, da bo vspeh te komisije približno tak, kot je bil rezultat one komisije, katero je sestavil dunajski magistrat v svrhu določitve dobička, ki ga ima dunajski mesar pri razprodaji enega vola. Ta komisija je namreč prišla do zaključka, da ima mesar pri volu — škodol!

Kar se tedaj tozadevno tiče te enkete, je najboljša, če se odrečemo vsem upom in nadam. Po tem potu ne bomo nikdar prišli kartelom do živega, posebno še, ker stoje pod dobrohotno zaščito vlade, ki se je tudi pri tej priliki z naravnost sumljivo vneto potegovala za karteliste. Vsako odločnejše vprašanje od strani zastopnikov konsumentov, je ravno tako zaboletelo vladnega zastopnika kot gospoda Kestraneka. Če je zastopnik označil karteliste za „oderuše“, se mu je grozilo, da zgubi besedo in če se jih je pa vprašalo, kako razlagajo horendne čez 30 odstotne dividende, se je taka vprašanja zabranjevalo kot nedostojna.

Nekaj drugega je, kar moramo iz te enkete odvzeti pozabljivosti: postopanje znanega štajerskega poslanca Einspinnerja na enketo. Einspinner je eden kolovodij nemškega, nacionalizma v naši deželi, za to spada njegovo delovanje tudi pod našo kritično lupo, da pokažemo Spodnje-Stajercem, kakšni so njihovi nemški prijatelji iz Zgornjega in iz Srednjega Štajerja.

Poslanec Einspinner se je obnašal na enketo kot glavni zastopnik male obrti. Einspinner se pri-

števa med največje reševalce obrtništva. Posrečilo se mu je ustvariti v naši deželi precej močno nemško-nacionalno obrtniško organizacijo, katere glavni besednik je sedaj povsod on. Spominjamo se še, kako je v Celju obljubljal malim obrtnikom nebesa na zemlji in gromel proti raznim izsesovalcem obrtništva, v prvi vrsti seveda proti kartelom, zato je vse z ne malo napeto radovednostjo pričakovalo srečanje tega gromovnika s kartelnimi baroni. Toda ko je pa do tega prišlo, so bile vse velike besede pozabljene, vse prekipevajoče ogorčenje se je razblinilo: iz masčevalnega gromovnika se je izluščil povsem pohleven kimovec. Poslanec Einspinner, ta patentirani prijatelj obrtništva, pri enketo na Dunaju ni vedel drugega, kot da je konstatiral, da se „mala obrt vedno bolj približuje karteliran- ni veleindustriji, da je potrebno, da hodite mala obrt in veleindustrija roko v roki.“ Kot zasmehovanje se slišijo v sedanjih razmerah te besede iz ust zastopnika male obrti. Vsakdo ve, da je ravnanje kartelov s konsumentom in malimi odjemalci naravnost oderuško. Malo obrtništvo vedno bolj propada. Dan za dnem se čita o konkurzi „malih ljudi“! Živiljenjski boj je postal za obrtni stan že naravnost obupen in če se mu ne bo skočilo krepko na pomoč, bomo imeli kmalu na mestu samostojnih obrtnikov od fabrikanta najete in plačane proletarce. Pri teh žalostnih razmerah v malem obrtništvu pa vidimo, da njegov producent — veleindustrija — kopiči milijone na milijone. Med tem ko priden obrtnik, ki težko dela dan za dnem, ne more izhajati in strada, se koplje komodni veleindustrijec v bogastvu in uživa življenje bahantno, kakor se mu poljubi. To je gotovo krivica, ki vpije do neba. Očividno je za vsakega, kdor hoče videti, da kartelni mogotec izmoghava svojega odjemalca, ki je navezan na njega. Jasno kot beli dan je, da je interesna sfera veleindustrije v diametralnem nasprotju z malim obrtnikom. Kljub vsem tem resnicam se najde nemški poslanec, ki kot zagovornik trpečega obrtništva izraža željo, da bi naj hodila mala obrt roko v roki z veleindustrijo, po načelih gospoda Kestraneka in drugov seveda tako kot do sedaj: kot objekt za odiranje in izsesavanje. To je tako izdajstvo nad koristmi obrtništva, da se ga ne da primerno ozančiti. Poslanca Einspinnerja je ali sladka zavest, ker je smel sedeti med oderuški de-

narnimi mogotci, ki so ga mogoče osrečili z milostljivim nasmehom, tako omamila, da je pozabil na vse, ali pa se je pustil grdo in nečastno izigrati od ljudi, ki jim je vsako sredstvo dobro, samo če napolni svoje žepe. Pridi že temu tako ali tako, vsekakor je prenehal biti Einspinner zagovornik in prijatelj obrtništva in vsak obrtnik, ki ne pljuva v lastno skledo, mora zgubiti v njega vsako zaupanje. Mož, ki se je nevede ali z namenom in premišljeno tako krvavo norčeval iz malih obrtnikov, je zgubil pravico govoriti še kdaj v njihovem imenu. Če štajerski obrtniki znajo nekoliko samostojno misliti, če niso same mevže, potem morajo obrniti „reševatelju“ Einspinnerju hrbet.

Za nas je pa ta dogodek zopet več kot poučen. Kaže nam, kako je nemško-nacionalno vodstvo v deželi skozi in skozi gnilo in za nobeno rabo. Če nemško-nacionalni poslanci tako varujejo interese ljudi, ki jim stoje blizu, če brez vsakega pomisleka sunejo v obraz ljudi, ki so jih spravili kvišku, če na tak vse obsojce vreden način izdajo koristi svojih lastnih volilcev, potem lahko izračunamo na prste, kaj smemo pričakovati od njih mi Slovenci, zlasti pa še obrtniki po spodnjostajerskih mestih in trgih: nič drugega kot izrabljanje in izkoriščanje. Ako bi nemško in posilinemško obrtništvo po južnem Štajerju ne bilo preveč zaslepljeno od izvestnih fraz, bi moralo sedaj zagrometi kakor iz enega grla: Proč z nemško-nacionalnimi škodljivci!

Načrti.

Našim pisateljem poklonil T. R.

1. Trden kmet, „stara korenina.“ Otroci zdravi in močni, polje vedno skrbno obdelano, blagostanje v hiši, mir v družini. Gospodar ni nikdar pijan.
2. Nekdaj lepo posestvo, a zdaj že precej prodanega. Gospodar rad pije, pa nerad dela. Kadar pride natrkan domov, razbija po hiši in pretepa boleho ženo. Otroci so slabotni, odidejo po vrsti od doma, ko le malo odrastejo. „Oh, kako žalostno je pri nas!“
3. Pijeta ga rada mož in žena. Ona umrje, ko se enkrat napije preveč zavrelega vina. Zapusti možu dva sina, oba že velika. Vdovec se oženi kmalu drugič. Vsled prevelike pijače gleda motno in krvavo.

PODLISTEK.

V ogledi sta hodila.

Peter Skuhala.
(Konec.)

Krava je postala mokra pod očmi, vendar se je žalostila za svoje jasli. Tunčiki so tudi nastopile skoze, pa skóze veselja.

„Ge pa mate svinje? Rada bi je vidla.“

„Micika, to pa našoj novoj gospodinjti ti pokaži, te pa boš nan nekaj za obed skühala!“

„Očca, če van je po voli, bon kühala gnes jas, Micika pa de mi pomagala.“

„Dobro, dobro, pa le nekaj dobrega poiščita, ka mo zaroke dostojno služili! Pečenka ma že midva s Pavlon priskrbela.“

Ze sta Tunčika pa Micika smükale po kühnji, pa prinesejo Rovaša lepo snažno očiščenega gudeka.

„To bo ali gnešna pečenka.“

„Oj, škoda na praseti!“

Tunčika vse more ednok kunca vzeti. Pogrešali pa ga tudi nemo preveč. Hvale večnemi Bogi, so nam skotile tri, ena pa še je breja.“

Tunčika mela rokave do lakta podsüka, belo fürtošnjačo privezano, pa na prsah prišpičeno. To se joj je pač tak navdalo. Zaj je prišla za kühajo, če je mela žjoj kaj za opraviti, zaj je potegnola en pisker, zaj drugiga bol na kraj, dejala tretjega na sredo železnega komena, v ranjgli je zmešala zabil, v drugi požig, vrgla par palenčik na ogen, odprija spodnje, gornje dverca na komeni, poglednola pečenke, polila jih.

„Micika, prinesi namna dve zeljovi glavi, pa vrhnja pripravi!“

Glave je prerezala. Hrst, hrs, hrst — so kapali na stran kolobarčki narezanega zelja, tenke vitre, drobne kak vožinee.

„Micika, če krop vre? Dobro, deni zelje v ta bajdli, pa ga popari. Za pa nama prinesi prilično rajnglo za zelje!“

„Kakšno de to zelje? Tega še pač nesen vidla. Mi si slatko zelje kühamo.“

„Gnes pa mo prisiljeno jeli. Eni takšega jako radi majo. Kaj pa štimajo v žüpi?“

„Rezence majo najrajši.“

„Gnes bon rižovo žüpo skühala.“

Tunčika je po kühnji skakala, kak reverca, smükala kak podlasica, povsod je mela svoje oči.

Zaj je polüko eden, zaj drugi v kühnjo. Dekla je prnesla trešča, ali drv, če blo potrebno ali ne, da je le vidla novo gospodinjto. Prišli so očca, in prišo je Pavel kaj ge pitat. Vsi bi radi vidli, kak Tunčika kühla.

„Mati, malo žüpice sen van prinesla, malo kesno za potrebnega bëeznika, pa za vprvič mi ne zamerte!“

„Ne pozabi še na očca!“

„Tüdi jin bon postregla.“

„Očca, kušaj da toto žüpo! Tak tečne žüpe še na našen komeni nihče ne sküho.“

Tota diklina je mogla negdi biti. Duma ne mela prilike, se kaj takšega navčiti. Tak si pač jas mislin. No, bomo še že zvedli.“

„Micika, zezovi da Pavla!“

„Tü sen. Kaj pa bi rada, Tunčika?“

„Sla ma mize pokrivat.“

„To je Micikino delo.“

„Pavlek, gnes le mütva mizo pokrims!“

„Če že tak češ, pa naj bo!“

„Ge sidijo očca pa mati — gnes do mati vendar že pri mizi jeli — ge pa ti sidiš?“

„Ge pa de sidela Tunčika pa njen očca?“

„Tunčika je gnes küharca, una de gor nosila, jela pa de v kühnji, za mojega očca pa prostor ti odloči!“

„Dobro, polek moje matere do sideli! Tü pa naj sidi Matjašek, naš prijatelj!“

„Tak, moje delo je tü dokončano. V kühnji je vse k redi. Zezovi Pavel k obedi!“

Tunčika prinese žüpo. Veki püšle stoji na mizi. Rdeča je postala v lici. Pogledne Pavla.

„Bog žegnaj!“ reče, pa odide.

Prinese govedino, kcoj pa pražen kramper pa zss. Vsen je teknulo.

Prinese proletino, pa prisijeno zelje. Vzemejo si. Eden drugega poglednejo — takšega zelja še neso jeli.

Prinese koh pa šato. Tega neso poznali. Dobro pa je bilo.

Prinese — „Živijo naša küharca, Bog jo naj živi duge leta!“ zakrijo vsi najnok, pa zklignejo vsi krožice.

Prnesla je ali pečeno teletino, kcoj pa trojet, pa sühe, skühane slive.

„Kak deno tota jed vküp paše! Ka ne, mati?“

„Pač, pač. Če de nas Tunčika tak hranila, te ma zočoj skoro zdrava.“

Na vse zadnjo je prnesla v podugovatoj skledi celo lepo pečeno prase. Kožica bla trda, pa se je med zobmi drobila, pa rdeča je bila, kak obžgani cigel. V gobčeku je držalo lepi dišeči püšle.

„Tunčika, za pa še nan pokaži, kak se cela svinja trančera!“ „Dajte mi nož!“

Püšle dene pred Pavla, odreže glavico, nastavi nož, vundre punjen, glavica raspadne na dva cele enaka dela. Dene falata pred Rovaša:

„Očca, razdelte možgane!“

„Dva falata sta premalo.“

Tunčika nastavi nož, vudre . . .

„Tak, zaj so štirje.“

Odreže bedrice, plečice, te pa se še hapi rebric.

Tunčika hitro z nožen porine en falaček pred Rovaša.

vó, pretepa se s sinovoma in z drugo ženo, ki tudi prijejo vsi čez mero. Ob vsakem prazniku se sliši krič iz njihove hiše, drug grozi drugemu s puško. Pekel v hiši, pohujšanje za vso faro.

4. Posestvo je nezadolženo, a mož in žena pijeta preveč. Gospodarstvo je kmalu na robu propada. Otroci so popolnoma pokvarjeni, tudi telesno zastali.

5. Nekdaj krasno posestvo, najlepše v okolici. A novi gospodar je pil, klet in lenuharil, delal pa nič. Pohlevna in skrbna žena ter štirje otroci mu umrjejo, prva vsled žalosti, drugi za jetiko; dva otroka vzame jereb k sebi. Oče pa se potika okoli, velika in nekdanja tako ponosna hiša leze na kup. „Da, da, ko bi vina in žganja ne bilo!“

6. Srednje-veliko posestvo. Mož in žena, oba sta modra in varna, pijeta kaj zmerno. Čez 20 let sta skoro veleposestnika. Otroci so vsi pametni in zdravi. — „Srečna hiša!“

7. Prevžitkar. Ima majhen vinograd; zelo je ponosen na njega. Enkrat se nalezje prav pošteno „svojega“, gre na hram spat, pače dol in se ubije. Uboga žena hira od tistega dneva.

8. Delavec je in zvest vinski bratec. Zvečer pa gre pijan domov. Vkljub temu, da je pot zelo široka, pače v 20 metrov globok prepad in je mrtev. — „Kdo je kriv?“

9. Prav star je že. Pa ga je od nekaj rad. Strašno se mu že tresejo roke in glava. Nazaj se mu začne že mešati. Odide od doma in po tri ali še tudi več dni ga ni domov. Pošteno ženo dolži gnusnih stvari.

10. Majhno posestvo. Mož je pijanec in silen surovež. Sinovi so vsi pretepači, eden je že od rojstva gluhi in slaboumen. — „Uboga si je ta ženska.“

Glejte, vi: romano-, novelo-, žaloigro-, veseloigropisci, koliko snovi sem nabral za vas v naši vaši, dasiravno je zelo majhna: niti še trideset hišic nima!

Vidim vas, kako se smehljate, češ, kako je to mogoče, da živi še v dvajsetem stoletju človek, ki misli, da nam stori kako uslugo s tako navadnimi, tako vsakdanjimi, tako čisto npravnimi čenčami!

In prav imate! Ni da bi vam ugovarjal: jasno kot beli dan je, da je vse to, kar sem vam povedal, čisto samo ob sebi umevno, da ne bi vleklo več ne v knjigi, ne na odru. Vsakemu otroku je to dandanes jasno.

Srečna hiša, kjer je tako, kakor je v dveh, ki sem vam jih omenil. Srečni smo Slovenci, če je veliko takih hiš pri nas!

Da je pa vsakdanje in čisto samo ob sebi umevno to, kar se godi in se je godilo v ostalih hišah, ljudje božji, ali ni to grozno? Ali vas ni nič strah, če si to predložite? Če drvi toliko posameznikov, toliko naših družin v pogubo, kam drugam kot v propad mora strmoglaviti slednjič ves narod, ki so mu družine podlaga?

Se-li najde med nami človek, ki bi držal tukaj roke križem in mirno užival sam srečo?

Veliki dvoboj,

Hladnokrvni Janke, ki ima sicer le smisel za trgovino in denar, je sedaj, kakor se zdi, popolnoma izgubil svojo pamet. Kar se sedaj dogaja v severoameriških Združenih državah, se ne da popisati.

„To je nadev, kušajte, lahko de se van tudi dopalo!“

„To pač to! Diklina, ge si se kühati vühila?“

„Bila sen dve leti v gradi.“

„Za to pa — zaj so se mi oči odprle. Jas sen si mislo, ka si negdi bila.“

„Za pa se tudi ti k nan sedi! Skühala si nan že, ka bi največi gospodje radi jeli!“

„Vzemi krožo vroke, nagni kupico, zini na široko, ka de leži šlo! Trčima, z martijoj še pa s Pavlon, oča, midva še trčima! Bog vas naj živi, zdrave pa srečne! Zütra gremo k zapisavanji!“

„Kan že pa siliš, Tunčika, ostani le še pri nas!“

„Oča, družini še moramo dati obeda, — lačni so!“

Micika je že mizo pokrila, Tunčika je nosila vse fele hrane na mizo, oča pa so prnesli veko ročko dobrega vina. To blo veselje!

Vsa družina je obražala svoje oči na novo gospodinjjo. Neso se je mogli naglednoti. Vno jim je razvezalo jezike, pa je vsaki zno nekaj dobrega od nje povedati.

Micika pravi:

„Lase ma črne kak kri, kite debele kak valek.“

Nežika:

„Lepšega lica še nesen vidla. Takšega nema namalajni ajngel.“

Kravar:

„Oči se jej svetijo, kak dva dijamanta.“

Marko prvi hlapec:

„Naša nova gospodinja je lepša kak princezinja.“

Marko, napi jo, dere bo prišla!“

Prišla je.

Marko joj natoči čisto kupico, zdigne krožo:

„Naj živi naša nova gospodinja!“

„Živijo!“ zakričijo vsi.

ti. Staro in mlado, bogato in ubožno, preveva trenotno le ena misel: Kdo postane predsednik?

Vsaka štiri leta voli velika severno-amerikanska ljudovlada svojega vrhovnega državnega poglavarja. Priprosti severno-amerikanski državljani sicer nimajo v obče ne časa in tudi ne veselja, da bi se interesirali za politične stvari. Radi prepustijo to delo raznim komitejem in političnim agentom raznih strank. Toda vsako četrto leto ga pa zainteresira važno vprašanje: Kdo bo vladal v „beli hiši“? Če se reče, da ima predsednik Združenih držav več vladarskih pravic, nego kak evropski vladar, je to do cela resnično. Predsednik je najvišji vodja vseh bojnih sil na kopnem in na morju. On imenuje poslanske, najvišje sodnike in vse višje državne uradnike. On sklepa z drugimi državami pogodbe in on sestavlja stopja ministrstva, kar si pač ne sme dovoliti nobeden drug ustavni vladar. Njegovi ministri niso nikomur odgovorni, kakor njemu samemu, in tudi jih ne zamore strmoglaviti nobena zbornična večina. Le sam poskus senata ali parlamenta, ki bi si upal grajati predsednika ali njegove ministre, bi se klaverno izjalovil, kajti predsednik je izšel iz glasovanja celega ljudstva, on je poseobljen izraz ljudske volje, njegov glas je glas ljudstva in njegova moč je neizpodbitna.

Za gospodarske organizacije je naravno tudi največjega pomena, kdo da vlada v „beli hiši“. Predsednik zamore sklepati trgovinske pogodbe. Če on izreče svoj veto, prepereči vsak škodljiv zakon. Kot najvišji poveljnik lahko napove vojsko in sklepa mir ter v tem oziru mnogo vpliva na gospodarsko blagostanje države.

Tretji teden meseca junija, ki je bil velevažen v političnem življenju Združenih držav, zamore prinesiti republikanski stranki zelo kritične čase. Veliki konvent republikanske stranke je že odločil: Taft je njegov oficijelni kandidat za predsedniško mesto, on je izšel kot zmagovalac iz te tekme. Toda njegov tekmeec Roosevelt je le za nekaj malo glasov podlegel in ne mara zakopati bojnega kopja. Užaljen vsled nepovoljnega glasovanja lastnih pristašev je vsem napovedal boj. „Zmagati ali umreti!“ je njegova deviza. S proglašenjem Tafta za predsedniškega kandidata je sicer začasno končan ta dvoboj. Toda veliko vprašanje je, če ne samo začasno. Izkušnja uči, da volitve predsednika v Združenih državah kaj rade prinesejo presenečenja.

Kdo bi si bil pred štirimi leti mislil, ko je namreč pustil imenovati takrat vsemogočni Roosevelt svojega prijatelja Tafta predsednikom Združenih držav, ko je podpiral njegovo izvolitev z vsemi državnimi in osebnimi sredstvi, da si bode ta stala kdaj ta dva prijatelja kot huda tekmeec v volilni borbi nasproti! Prva poskusna tekma je končana! Bo li odločilna tekma definitivno rešila to vprašanje, s to mislijo se sedaj bavi vsak volilec, bodisi demokrat ali socialist ali republikanec.

Glasovanje o nominaciji med Taftom in Rooseveltom v Chikagi je bilo zelo burno. Prišlo je celo do pretepa. Nekateri sprevali so bili s silo prepričani. Več delegacijam niso pustili razviti njih zastav. Policija je morala opetovano posredovati. Shod Rooseveltovcev je bil zelo zelo številno obiskan. Kakor smo že poročali, je bil Roosevelt nominiran za samostojnega kandidata za predsedstvo. Pozval je delegate, da naj se vrnejo v domovino ter skušajo izvesti za razpoloženje svojih domačinov, nato pa se

Una pa je s vsakim trčila, pa kakšno priludno besedo zgučala.

„Kak je lübezniva, kak priludna! Mi pa jo moramo bogati, ka de mela veselje z nami!“

„Vsi mo jo lübili pa bogali.“

„Koga?“ pita Pavel, ki je prišo s Tunčkoj k družini gledat.

„Našo novo gospodinjjo.“

„Tak je prav, to je lepo! Oča, prineseš še eno ročko!“

„Bog te živi, Pavel, na tvojo zdravje!“

Znova se je začelo irkanje.

Družina je začela popevati. Vse blo veselo.

V nedelo sta bla Pavel Rovaš in Antonja Vogrincev prvokrat ozvana. To bli ne kaj novega!

„Vogrinceva, pa Rovašova sneha?“

Za štirinajst dni, blo je v sredo, so se pelali k zdavanji.

„Tak lepega para še naš gospod neso nigdar zdavali“, so si ljudje gučali.

Ka blo pri Rovaši veko gostüvanje, si pač reliko mislimo. Goštili so se dva dni, v nedelo pa so slüžili ostajinke.

Kühala je že Tunčika.

Oča pa so si mislili:

„Dobro je tak, ka do lüdje vidli, kaj naša sneha zna.“

Bliže tja k Tebi, Bog,

bliže, moj Bog,

* To pesem, ki so jo igrali godci na „Titaniku“, ko se je potapljaj in ob pogrebu nekaterih žrtov „Titanika“ v Novem Jorku, nam je v angleškem izvirniku in nemški prestavi poslal iz Nemčije naš ro-

naj sestanejo h konventu. Geslo novega gibanja bo di: „Ne kradi!“

Samostojna nominacija Roosevelta je ustvarila položaj, kakršnega še ni bilo. Verjetno je namreč, da ne dobi v volilnem kolegiju nobeden izmed treh kandidatov absolutne večine in potem preide volilna pravica avtomatično na reprezentacijsko hišo, ki bi glasovala po državah. Sedaj je v reprezentacijski hiši 23 demokratičnih in 22 republikanskih zastopnikov. Trije zastopniki srednje stranke ostanejo jezikiček na tehtnici. Če tudi v reprezentacijski hiši ne pride do izvolitve, bi postal dne 4. marca 1913 sedanji podpredsednik avtomatično predsednik na enak način, kakor se to tudi zgodi v slučaju smrti predsednika.

„Lokalanzeiger“ je dobil iz New-Yorka sledečo brzojavko: V demokratičnem konventu je nastopil Bryan proti Parkerju. Bryan je izjavil, da se bo bojeval proti začasni izvolitvi sodnika Parkerja za predsednika konventa v plenumu. Med drugim je izjavil, da je Parker orodje velikega kapitala, ki hoče zavzeti demokratični konvent, kakor je že zavzel republikanski konvent. Bryan se bo sam razglasil za kandidata začasnega predsednika, če ne najde drugega prikladnega kandidata.

Roosevelt je sedaj na poti v New-York ter ga je na skore vseh postajah pričakovala zelo velika množica. Do sedaj je imenoval 18 članov svojega sveta, med njimi enega demokrata.

Politični pregled.

Državni zbor.

Brambna predloga sprejeta. — Boj za službeni in poveljni jezik pri domobranstvu.

Dunaj, 26. junija.

V prvih popoldanskih urah je zbornica rešila tudi drugo skupino brambnega zakona za skupno armado ter po daljšem glasovanju, v katerem so bili odklonjeni vsi spreminjevalni in dodatni predlogi, odobrila zakon tudi v tretjem branju. Na to je prišla na vrsto predloga o domobranskem zakonu, o katerem se bo do pozne noči vršila debata, tako da bo ta zakon jutri odglasovan.

Takoj v začetku današnje razprave je prišlo do precej burnih nastopov. V § 8 domobranskega zakona so namreč slovanski člani brambnega odseka s pomočjo socialnih demokratov sprejeli določbo, da morajo domobranske oblasti s prebivalstvom obbelevati v njega materinem jeziku. Nadalje se je iz tega zakona eliminirala določba, da je službeni jezik pri domobranstvu nemški.

Nemci, zlasti nemški nacionalci, so takoj potem, ko je bil gorenji sklep sprejet v brambnem odseku, pričeli z ostro agitacijo proti njemu. Glavni poročevalec o tem zakonu, nemški nacionalni profesor dr. Sommer, pa je danes pokazal skrajno nelojalnost s tem, da je polemiziral kot glavni poročevalec in zastopnik mnenja odsekov večine proti temu dvema, od odseka sprejetima določbama.

V naslednjem sejno poročilo: Začetkom seje je trgovinski minister pl. Rössler vložil zakonsko predlogo glede jamstva pri trčenju lađij ter glede zahtev in pomoči pri pomorskih nesrečah.

Nato je zbornica nadaljevala sprecijalno debato o drugi skupini brambnega zakona.

misel naj vedno me
dviga z nadlog!
Pesem doni okrog,
bliže tja k Tebi, Bog,
bliže, moj Bog!

Skrije popotniku
solnčni se žar,
meni pa trudna pot
v temo prevar;
v sanjah spem plahih nog
bliže tja k Tebi, Bog,
bliže, moj Bog!

Silno že hrepenim
k zarji nebes,
zlo, ki zadeva me,
milost je res.
Angelov vabi krog
bliže me k Tebi, Bog,
bliže, moj Bog!
Vselej, ko se zbudim,
Tvoje častit,
dvigaj me z žalosti
slave odsvit;
moj se razlegaj jok
bliže tja k Tebi, Bog,
bliže, moj Bog!

Kadar pa radost me
dvigne v nebo,
solnce in zvezdice
milo me zro,
v tihno naj pesmi zvok
Bliže sem Tebi, Bog,
bliže, moj Bog!

jak Anton Urek v Hambornu. Naprosili smo obmejnega pesnika č. g. M. Z., ki nam je radevolje prestavil to „labudjo pesem“ v slovenščino. Uredništvo.

Nearer, my God, to Thee — Bliže tja k Tebi, Bog!*

(Labudja pesem „Titanika“ — Prosto po angleškem izvirniku M. Z.)

Bliže tja k Tebi, Bog,

bliže, moj Bog,

* To pesem, ki so jo igrali godci na „Titaniku“, ko se je potapljaj in ob pogrebu nekaterih žrtov „Titanika“ v Novem Jorku, nam je v angleškem izvirniku in nemški prestavi poslal iz Nemčije naš ro-

Po kratkih izjavah nekaterih govornikov je zbornica sprejela ostanek brambnega zakona 41-88, ter nato ves brambni zakon v tretjem branju. Zatem se je pričelo drugo branje domobranskega zakona. Tozadevno debato je otvoril generalni poročevalec poslanec dr. Sommer, ki je zlasti ostro nastopil proti § 8 domobranskega zakona ter zahteval odstranitev izraza „službeni in poveljni jezik“ iz teksta, ki ga je sprejel brambni odsek. Očitno je dr. Sommer zastopal stališče nemškega Nationalverbanda, da se določi kot službeni in poveljni jezik pri domobranstvu nemščina. V sled tega nastopa je prišlo do konflikta. Predsednik je komaj napravil mir. Po dr. Sommerju je prišel do besede poslanec Habermann, ki je ostro protestiral proti netaktnemu postopanju referenta dr. Sommerja.

V debato je posegel tudi domobranski minister Georgi, ki je na vse načine skušal dokazati nujno potrebo triletno prezenčne službe pri kavalarii ter zvišanje kontingenta za 1000 mož pri domobranski konjenici. Zavzel je tudi stališče nasproti referentu dr. Sommerju glede službenega in poveljnega jezika in je povdarjal, da domobranske oblasti že faktično občejuje s prebivalstvom v njega materinem jeziku.

Nato je bila debata pozno v noč zaključena. Jutri se vrši glasovanje o domobranskem zakonu.

Za potočiči oškodovane.

Poslanec Brenčič in tovariši so vložili nujni predlog za po toči oškodovane posestnike v Čirkovcah, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, Rupečji vasi, Zgornji Pristavi in Halozah ter zahtevali, da se takoj škoda ceni in eksekutivne terjatve ustavijo in oškodovanim odpiše davek.

Poslanec Brenčič in tovariši so storili takoj potrebne korake pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptuj in zahtevali, da se takoj ceni škoda, katero je napravila toča dne 20. junija na Dravskem polju in deloma tudi v Halozah.

Dr. Korošec in tovariši so vložili nujni predlog, v katerem zahtevajo od vlade, naj priskoči na pomoč od toče in nevihte hudo prizadetim posestnikom v okrajih Celje in Vransko.

Dunaj, dne 27. junija.

Za današnjo sejo je vladalo v poslanskih krogih splošno zanimanje. Poslanci so zbrani skoro polnoštevilno. Že v naprej se ve, da bo prišlo pri glasovanjih o par. 8. deželno-brambnega zakona do ostrih kontraverz.

Predsednik otvori sejo ob 11. uri in se preide v razpravo o deželno-brambnem zakonu. Po kratkih govorih nekaterih manjšinskih poročevalcev se prične glasovanje.

Brambni odsek je sklenil, da se naj pri omenjeni točki 8 dež.-brambnega zakona namesto „službeni in poveljni jezik nemški“, glasi samo: „Poveljni jezik je nemški.“

Krščanski socialci in nemški nacionalci so pa stavili po svojih poslancih Grobu in Miklasu predlog, glasom katerega bi se naj omenjena točka glasila: „Službeni in poveljni jezik je nemški“. Pri glasovanju je bil pa ta predlog z 277 proti 170 glasovi odklonjen. Za Miklas-Grobov predlog so glasovali le kršč. socialci in nemški freisinovci.

Nemci so bili radi izida tega glasovanja silno ogorčeni in je prišlo do ostrih spopadov. Tumult je trajal več minut.

O predlogu poljskega socialno-demokratskega poslanca Klemensiewicz-a k omenjeni točki, glasom katere bi se naj deželno-brambovske oblasti posluževale v deželi navadnega (landesüblich) jezika pri občevaranju z ljudstvom se je zopet vršilo poimensko glasovanje. Ta predlog je bil z 240 glasovi proti 168 odklonjen.

Sličen predlog češkega poslanca Mlcoha, ki zahteva materni jezik v občevaranju med oblastmi in strankami, je bil istotako odklonjen. Tokrat so glasovali Poljaki z Nemci, Rusini so se pa odstranili.

Končno je bil še pri poimenskem glasovanju odklonjen sklepni predlog, v katerem se zahteva, da se naj deželno-brambne oblasti poslužujejo v občevaranju s prebivalstvom svojega materinega jezika. Ostale točke zakona so bile brez spremembe sprejete. S tem je bilo drugo branje končano.

Podpredsednik zbornice, poslanec Pogačnik, hoče pričeti s tretjim branjem. Oglasi se pa neizogibni poslanec Seitz, ki izjavlja, da se gre za pravičen nujni predlog v smislu par. 42 zborničnega pravilnika, vsled česar se mora vršiti debata. Vršila se je nato debata, v katero je posegel več poslancev. Na predlog poslancev Malika, Habermanna in Fresla, poslednji je zahteval še konstatiranje razmerja glasov, je podpredsednik Pogačnik uvedel poimensko glasovanje o nujnosti tretjega branja. Predlog je bil sprejet s 303 glasovi proti 105.

Zakon je bil nato kot celota sprejet tudi v tretjem branju s potrebno dvotretjinsko večino.

Seja je bila nato za nekaj minut prekinjena, da se vpišejo poslanci v listo govornikov k drugi točki dnevnega reda, to je: drugo branje budžetnega proročaja. K tej točki je obširno govoril poslanec dr. Steinwender, na kar je prešla zbornica v generalno debato. Govorilo je zaporedoma več poslancev. Nato je sklenila zbornica sklep debate.

Govorila sta še generalna govornika Prokeš in Frankenberger. Za njunima govoroma je zbornica sklenila prehod v specialno debato. Predsednik je

nato prekinil obravnavo in zaključil sejo ob 11. uri zvečer.

Prihodnja seja v ponedeljek ob 3. uri popoldne.

Turčija.

Vojaški upor v Turčiji zavzema vedno večje dimenzije. Vsa prizadevanja Zekki paše, da bi pregovorili upornike k povratku v garnizije, so bila še brezuspešna. Uporniki se nahajajo v gorah in vztrajajo v zahtevi, da se sestavi vlada iz mož, ki uživajo zaupanje celega ljudstva. Monastirska posadka je izjavila, da ne bo zasledovala upornikov. Boje se, da bodo odrekli pokorščino trije bataljoni iz Soluna, ki so jih poslali proti Albancem. V vseh posadkah, tudi v solunski, je velika nezadovoljnost z vladjo, Blizu Alesija je ustavila posadka iz Gibré nek vojaški oddelek, ki je imel nalogo zasledovati vstaške Albance.

Holandsko.

Holanska slavi prihodnje leto stoletnico svoje neodvisnosti. V svrhu svečane proslave te obletnice se je ustanovil v mestu Utrechtu komite, ki si je stavil nalogo, organizirati v 17 mestih Holandske okrajne razstave. Vlada je prvotno nameravala postaviti v slavnostni program otvoritev „mirne palače“ v Haag, toda komite Carnegie-ustanove je izjavil, da dotlej še ne more izvršiti vsa dela.

Shodi.

Zibika pri Pristavi.

V nedeljo dne 23. t. m. se je vršil pri nas zelo mnogoštevilno obiskan shod. Za predsednika smo si izvolili domačega župana, kateri je v izbranih besedah otvoril shod in pozdravil sem došlega poslanca Piškega.

Državni in deželni poslanec Pišek je poročal o delovanju v deželnem zboru, osobito o krivicah, katere trpi naše slovensko ljudstvo itd. Vsi navzoči so soglasno izrekli zaupanje in zahvalo vsem našim deželnim in državnim poslancom. Ko je govornik pozival štajerčijance in narodovce, naj se tukaj javno oglasijo, da si v oči pogledamo, kajti pisava v „Nar. Listu“ in „Štajercu“ je hudobno hinavska, ni imel nobeden korajže, da bi se oglasil.

Po lepem shodu se je vršila seja občinskega odbora, kjer so se sklenili važni sklepi, ki bodo v korist naše občine.

Raznoterosti.

Duhovniška vest. Provizor pri Sv. Petru pod Sv. gorami je postal tamošnji kaplan č. g. Ivan Lah. Kaplansko mesto ostane provizorično prazno.

Briksenški škof dr. Altenweisel, o katerem smo poročali, da ga je zadela kap, je na posledicah umrl. Od leta 1903 je bil škof v Briksenu, ki je najodličnejša škofijska stolica na Tirolskem.

Letošnji novomašniki. Prvo sv. mašo bodo letos brali sledeči č. gg. iz IV. letnika: Blumer Iv., dne 4. avgusta pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah; Čeko Anton, dne 28. julija na Frankolornem, pridiguje Jožef Potovšek, župnik, Vojnik; Lunder Viktor, dne 11. avgusta na Velikih Poljanah, pridiguje Fr. Dolinar, častni kanonik in dekan v Ribnici na Kranjskem; Zagoršak Franc, dne 4. avgusta na Polenškaku, pridiguje Jožef Janžekovič, župnik, Sv. Lenart v Slov. goricah; Zupančič Anton, dne 11. avg. na Hajdinu. Sledeči č. gg. iz III. letnika: Lukman Franc, dne 11. avgusta na Vranskem, pridiguje vlč. gospod dr. Fr. Lukman, profesor bogoslovja v Mariboru; Oblak Ivan, dne 4. avgusta, Reteče pri Škofji Loki, pridiguje Fr. Sal. Finžgar, župnik v Sori, Kranjsko; Plevnik Anton, dne 4. avgusta v Črnomlju, pridiguje Franc Zupančič, župnik v Starem trgu pri Poljanah; Rezman Alojzij, dne 11. avgusta v Polčanah, pridiguje vlč. gospod Fr. Bohak, dekan v Slov. Bistrici; Toplak Franc, dne 11. avgusta pri Sv. Tomažu pri Ormožu, pridiguje Ostrž Fr., kaplan, Sv. Križ pri Ljutomeru; Vesenjsek Pavel, dne 18. avgusta pri Sv. Marjeti v Moškanjcih, pridiguje Fr. Segula, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru.

Poroka. V soboto dne 22. t. m. se je poročil v Trstu gospod Robert Pohar, vodja tamošnjega ces. kr. korespondenčnega urada, z gospočinco Ivanko Mekinda. Gospod Pohar je štajerski rojak, doma iz Hrastnika. Obilo sreče!

Cesar na evharističnem kongresu. V zadnji seji glavnega pripravljalnega odbora za svetovni evharistični kongres na Dunaju je poročal princ Edv. Liechtenstein o udeležbi cesarja pri evharistični slavnostni procesiji. Glede te procesije se je prvotni načrt bistveno izpremenil. Cesar in člani cesarske rodbine se namreč ne bodo udeležili samo slovesne sv. maše pred dvorno palačo, temveč na lastno željo udeležili z dvorom osebno tudi procesije. Cesar in pa člani cesarske rodbine bodo spremljali Najsvetejšo od cerkve sv. Štefana v gala-vozovih. Zaradi tega bodo Najsvetejši vozili v nalašč za ta namen adaptiranem slavnostnem vozu cesarice Marije Terezije. Dvorno spremstvo cesarjevo se bo udeležilo procesije deloma v vozovih, deloma na konjih. Od članov cesarske rodbine se bodo udeležili procesije samo le moški. Kar se tiče ostalega programa procesije, je določeno, da se udeleženci uvrste iz posameznih dežel skupno. Slovesna sv. maša se bo vršila ob 11. uri popoldne pred dvorom.

Občni zbor Zadrugne zveze v Mariboru. Vabimo k glavni skupščini štajerskega pododbora Zadrugne zveze v Ljubljani, katere se vrši v četrtek dne 11. julija 1912, ob 10. uri popoldan v dvorani Katoliškega delavskega društva v Mariboru, Flössergasse 4. Dnevni red: 1. Poročilo o delovanju pododbora v letu 1911. 2. Volitev pododbora. 3. Navpila za odpravo raznih nedostatkov. 4. Razmere na denarnem trgu in zadruga. 5. Predavanje. 6. Zelnje in nasveti. Opomba. Vsaka zadruga naj pošlje kot zastopnika načelnika, oziroma če je on zadržan, drugega pooblaščenca. Zeleti pa je, da se udeleži skupščine več funkcionarjev raznih zadrug, ker se bodo na skupščini razpravljala razna za razvoj našega zadrugništva velevažna vprašanja.

„Zarja.“ Slovensko katoliško akademsko tehniško društvo „Zarja“ v Gradcu priredi v torek dne 2. julija svoj četrti redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje zapisnika bratskih društev. 3. Poročilo odbora. 4. Volitev revizorjev. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer.

Sapo je zaprlo liberalcem, ker smo jih brez pardona prijeli radi znane Plevnikove afele. Ti ljudje, ki so drugače tako gostobesedni, močje sedaj kot grob in so mirno vtaknili vse naše težke obsojbe v žep. Junaki, sedaj stopite na plan in recite, če ni res vsaka stranka brezmejno propala, ki ima za odlične pristaše ljudi a la Plevnik. Z nebeško slastjo ste priobčevali v vaših listih Plevnikove ogabne napade na naše ljudi. Z veseljem ste prinesli njegove dopise, v katerih je očital ta vzor liberalnih moralnih kvalitiet našemu dr. Jankoviču, da laže. Zakaj pa sedaj molčite in hočete vso nečestno zadevo z molkom udušiti. Saj vemo. Nekoliko težko in neprijetno vam je v prvih trenutkih, toda vaši dobri želodci bodo kmalu vse prebavili in zopet boste iskali odličnih pristašev Plevnikove vrste. Bodi vam! — Stranka podle ovinkarije in hinavščine je popolnoma vredna odličnih pristašev Plevnikovih izsiljevalnih in zločinskih navad. „Gliha vkup štriha velja v tem slučaju bolj kot kje drugje.

Liberalci — pobijalci. Kakor smo zadnjič poročali, so napravili liberalci iz žalostnega uboja na Jeruzalemu ogabno strankarsko zadevo, s katero so hoteli naš oblatiti in očrniti. Kot divji so kričali o „klerikalnih ubijalcih“. Čes, saj je Ivanšič „klerikalec“, čeprav je bil obsojen po porotnikih le radi preoračenega silobrana. To so liberalci vedeli, vendar so s polnim namenom pisali o „klerikalnih ubijalcih“. Gotovo ni od naše strani prav nič nehonetno, če sedaj ost obrnemo in rečemo: liberalni ubijalci, ker se nam namreč poroča, da Ivanšič ni nikak „klerikalec“, ampak zvest pristaš liberalne stranke. Pri zaplnjih volitvah je bil naš hud nasprotnik in je skušal celo motiti naša zborovanja. Vse psovke, ki so jih liberalci nam napravili, padejo sedaj s podvojeno težo na nje nazaj. Kar so iskali, to so dobili. Liberalna stranka je sedaj po lastnih besedah stranka ubijalcev in izsiljevalcev. Res, eine nette Gesellschaft, posebno če bi se zbrala pod Kukovčevim kozolcem.

Japonski profesor o katoliški cerkvi. Profesor primerjevalnega bogoslovja na vseučilišču v Tokiju dr. Masaha se je vrnil iz svojega potovanja v Evropi v svojo domovino. Potoval je, da se pouči o raznih krščanskih veroizpovedanjih. Sedaj opozarja svoje rojake na pravne v katoliški cerkvi, katere tako visoko čislajo princip avtoritete, katere pospešujejo dobrobit ljudstva, kakor tudi realne interese vsake dežele v tako visoki meri, kakor v nobeni drugi cerkvi. Dr. Masaha naglašja, da je v dosego napredka v civilizaciji pospeševanje neobhodno potrebno, radi česar imajo katoliški redovi ararico do obstanka. Posetil je samostane frančiškanskega, dominikanskega, benediktinskega in lazariškega reda, kjer se je vglobil v duševno življenje njih stanovnikov. Posebno je pa občudoval pravno čistost in dobrovoljnost, ki jo je povsod našel in naglašja neprecejljive dobrote, katere širijo redovi v naši človeški družbi.

Nekaj o statistiki redov in kongregacij. Glasom „papeževne letne knjige“ se nahajajo po celem svetu naslednji redi in kongregacije. V 14 panog razdeljeni red benediktincev obsega 156 samostanov, 1603 cerkva in 142 kolegijev z 4450 menihi in 2007 redovnimi brati. Kartuzijanski red šteje 1000 menihov, ki so porazdeljeni v 25 samostanih. Dominikancev je 4476, ki so razdeljeni v 33 pokrajinah v 367 samostanih. Frančiškani so 16.968 v 1487 samostanih. Razdeljeni so v 79 pokrajinah. Kapucini živijo 10.056 v 574 samostanih. Karmelitov je 1900 v 163 samostanih. Jezuitov je 16.294 v 5 asistencah in v 23 pokrajinah. Lazaristov štejemo 8000 v 240 samostanih. Očetje sv. Duha pa živijo v 203 samostanih. Redemptoristov je 4000 v 215 samostanih. Afrikanški misijonarjevi štejejo 3500 redovnikov. Nadalje je še 500 misijonarjev „naše ljube Gospe v Afriki“. Končno je še 14.630 šolskih bratov v 1700 samostanih.

Kongres slovanskih gostilničarjev v Pragi. Dne 26. t. m. se je tu sestal prvi kongres slovanskih gostilničarjev Avstrije. Kongresa se, poleg deputacij iz Ljubljane in Zagreba, udeležuje 150 gostilničarjev iz Češke in Moravske. Gostilničarji so odposlali udanostno brzojavko cesarju in prestolonasledniku ter so se izrekli v prilog narodnega sporazuma na Češkem.

Električni obrat državnih železnic. V torek zvečer je imel komite za vodnogospodarska in finančna vprašanja daljše posvetovanje. Zastopnik železniške uprave je sporočil, da bo v najkrajšem času

izpeljan električni obrat na progi Steinach—Irdning. Dela za električni obrat železnice Trst—Opčina in pa Arlberg ne napredujejo tako ugodno.

Antialkoholno gibanje pri nas in drugod. Boj morilec alkoholu se bje po vsem kulturnem svetu, po nekod z velikimi uspehi, drugod zopet z manjšimi. Pri nas na Slovenskem se ravno sedaj, ko je prestalo protialkoholno gibanje težko krizo, započena abstinencijska akcija z novim ognjem in pomlajeno vneto. Gotovo bo zato marsikoga zanimalo, kako stoji antialkoholno gibanje v drugih deželah, ker nam tako primerjanje najglasneje pove, kako smo mi še daleč zadaj, kako mi še trpimo pod tiranom alkoholom. V „Slovincu“ od dne 24. t. m. priobčuje tajnik avstrijskega konzulata v Aucklandu na Novi Zelandiji, gospod France Miklavčič, zanimivo pismo, v katerem govori tudi o antialkoholnem gibanju na tem otoku v Tihem oceanu. Tozadevni odlomek se glasi: „Nova Zelandija je znamenita po svoji antialkoholni zakonodaji. Do predlanskega leta je bilo volilec vsakega okraja prepuščeno, da se za časa volitev v parlament izreko proti prodaji alkoholnih pijač v dotičnem okraju ali zanj, in sicer je bila za prvo potrebna tripetinska večina. Na ta način je že sedaj mnogo okrajev, kjer ni dobili niti kapljice „pijače.“ Tozadevni zakon iz leta 1910 je pa razen tega dal volilec lansko leto prvič priliko, da glasujejo tudi za odpravo alkoholnih pijač po celi koloniji. V tem smislu se je izreklo nad 55 odstotkov volitev in volilk. Potrebna večina (60 odstotkov) to pot še ni bila dosežena, pričakujejo pa, da se bo to zgodilo pri prihodnjih volitvah, ker ženske vse glasujejo za to namero — edini vidni učinek ženske volilne pravice. V tem slučaju bi bila po preteku štirih let vsaka prodaja alkoholnih pijač po celi koloniji odpravljena. Mlada in bogata dežela, ki razven piva in deloma vina vse alkoholne pijače importira — samo špirituozi se uvaža za več nego čaja, ki je tu splošno nacionalna pijača — si more dovoliti eksperimentiranje tudi s tem vprašanjem.

Za „Slovensko Stražo“ je nabral krojaški mojster gospod Macuh v Mariboru lepo število obrabljenih poštinih znamk. Hvala mu!

Za „Slovensko Stražo.“ Prvi dve kronski novic za „Slovensko Stražo“ sta darovala častiti gospod Jernej Frangež, župnik pri Sv. Marjeti na Pesnici, in bogoslovni profesor dr. Franc Lukman. Živijo!

Za Slov. Stražo je daroval č. g. J. Rožman v Gradcu 3 K; č. g. Ivan Božina, kaplan pri Sv. Juriju v Slov. gor., pa eno novo dve kronko. Hvala!

Promet z vžigalicami. Po zakonu z dne 13. junija 1909, državni zakon številka 119, vžigalic in še drugih vžigal, ki so izdelane s porabo belega ali rumenega fosforja, po 1. juliju 1912 ni dovoljeno več obratovalno imeti na prodaj, prodajati ali sicer spravljati v promet. Razpečevanje žveplenih vžigalic, ki so izdelane brez porabe belega ali rumenega fosforja, kakor tudi razpečevanje takozvanih švedskih vžigalic pa je dopustno še tudi od dne 1. julija 1912 naprej.

Štajersko. Mariborske novice.

Koncert, ki ga je priredil damski komite v prid evharističnemu shodu na Dunaju, včeraj zvečer v stolni cerkvi, se je jako dobro obnesel. Zbrala se je velika množica ljudi, med njimi mnogo odličnjakov, tako, da je bila cerkev natlačena polna. Radi tega bo tudi gmotni uspeh prireditve precejšen. Proizvajanja zborov so bila eksaktna. Zlasti so ugajale Dvorakove biblične pesmi, katere je z velikim občutkom in umevanjem popeval župnik Grobauer iz Gradca. Na orglah ga je spremljal spretno korni vodja mestne župnijske cerkve v Gradcu, znani virtuozi na orglah, Alojzij Kofler, ki je proizvajal tudi sam veličastno koncertno koračnico od Al. Guilman, ki mu je nudila prav lepo priljubljenost, da je pokazal svoje mojstersko obvladovanje orgel. Zbori so še popevali z velikim navdušenjem od zbora Cecilijinega društva, ki je bil pomnožen z dijaki naših srednjih šol.

Zaroka. Gospod Rudolf Poljak, dvorni uradnik bolgarskega carja v Zofiji, se je zaročil z gđ. Ivanko Kejžar iz Maribora.

Sklepni nastop otrok pevske šole se bo vršil dne 1. julija v mali dvorani Narodnega doma ob 6. uri zvečer po sledečem vsposredu: 1. Ipač: Predlice. 2. Schumann: Pozdrav pomladi. 3. Kitica narodnih pesmi. 4. Vilhar: Planinarica, trospev. 5. Ipač: Božična. 6. Nedved: Moj dom. Vstopnina je prosta.

Mahinacije z voznimi listki. K tej senzacijski aferi, o kateri smo poročali že zahtojč, se nam od tretje strani še poroča: Več uslužbencev južne železnice, uslužbenih na postaji Maribor, je že opečeno svarilo ravnateljstvo pred vlakovožjo Ant. Tomschitzem, češ, da živi čisto drugje, kot bi to zamogel, če bi pokrival svoje stroške z zaslužkom. Začeli so paziti in prežati, a vse je bilo zastoj, dokler se ni pripeljal v soboto dne 22. t. m. iz Gradca kontrolor, oblekel v Mariboru preko uniforme še civilno, priprosto suknjo ter stopil v kupej III. razreda pošne vlaka Maribor—Trst. Med vožnjo je pa prišel k njemu vlakovožja Anton Tomschitz, da bi revidiral vozni listek. Kontrolor se je izgovoril, da nima toliko denarja, da bi zamogel kupiti listek do Ljubljane, da mu pa rad da 5 K, če mu dovoli, da

se pelje še naprej. Tomschitz je vzel denar in šel klicat še tovariša Petra Kleischerja, na kar sta šla oba po dozdevnega potovalca, ga peljala iz kupeja III. razreda v drugega II. razreda ter z besedami: „Tukaj ste na varnem“, zaklenila za njim vrata. In kontrolor se je res peljal do Celja, tam pa je izstopil, sleklet vrhno suknjo ter se dal spoznati, ne kar so Tomschitz na njegovo zahtevo v Ljubljani prijeli in takoj odslovili iz službe, dočim so isto storili s Kleischerjem še le v Trstu. Tomschitz — recte Tomsch — je Slovenec, rojen Dolenec, ampak hud in zagrižen „Nemec“. Bil je že večkrat javno politično delaven in se posebno dne 12. junija 1911 med svojimi tovariši potegoval za Heinricha Wastiana. Tomschitz je predsednik mariborske podružnice „Reichsbunda“ nemških železničarjev, dočim je Kleischer bil delaven le na tistem. Nemško-nacionalni smrad v Mariboru postaja že neznosen. O dogodku samem prinašajo nemški listi zopet drugačna poročila. V bistvu se pa vsa vjemajo, zato se nam ne zdi vredno, jih priobčevati. Ko bo preiskava zaključena, bomo že še poročali.

Mariborsko Glasbeno društvo priredi v sredo dne 3. julija t. l. v Narodnem domu drugi letošnji vrtni koncert. Na vsposredu je deset mičnih skladb priljubljenih glasbenikov, ki bodo občinstvu izvestno ugajale, ker bo orkester dobro zastopan. P. n. člani Glasbenega društva in prijatelji lepe godbe se naj blagovolijo v obilnem številu udeležiti te glasbene zabave, da pokažejo s tem svojo naklonjenost napram društvu, ki je za naše narodne prireditve posebne važnosti. Začetek je ob 8., konec ob 11. uri. Vstopnina 60 v.

Kam v nedeljo, dne 7. julija? V Lembah na veselico Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva v Studenih, ki jo priredi na vrtu gospoda Feliksa Robiča. Na vsposredu je mnogo zanimivih točk kot godba, bo s konfeti, šaljivo streljanje in še druge slične ljudske zabave. Kdor ceni naše vrle studeniške delavce, ki so vkljub terorizmu odločni Slovenci, kdor se hoče v nedeljo dne 7. julija svobodno zabavati, bo šel v Lembah. Vstopnina znaša 30 vinarjev. Pričetek je ob 3. uri popoldne. Na svidenje v Lembahu.

„Slovenska Straža“ ima v ponedeljek svoj družinski večer v gostilni g. Kirbiša.

Ptujske novice.

Iz ptujskega okraja. Kakor znano, je sestavljen ptujski okrajni šolski svet tako, da imajo v letem večino pristaši ptujskega „Štajerca.“ Ti si bržčas domišljujejo, da je njihova naloga, šikanirati krajne šolske svete s svojimi sklepi. Ne ozirajo se pri teh ne na postavbo in ne na dolgoletno navado, ampak sklenejo to, kar se jim zdi koristno za ponemčenje teh korporacij. Tako so se za krajne šolske ogledale letos zopet imenovali različni ptujski meščani, ki pa sicer nimajo pojma o stanju in zahtevah šolstva po deželi. Da bi lažje dobili te korporacije v roke, so si izmislili letoš zopet nekaj novega. Sklenili so namreč, da morajo sejo, bri kateri se naj izvoli načelnik krajnega šolskega sveta in njegov namestnik, sklicati krajni šolski ogled. V večih krajih je zmaga tega ali onega kandidata odvisna od tega, kdo da skliče sejo, kje in kdaj se ta vrši. To so hoteli izrabiti ti veliki „Nemci“, a so v nekaterih krajih našli naleteli na odločen upor. Nekateri sploh niso hoteli podpisati vabila teh šolskih ogled, drugi so prišli sicer k seji, a tamkaj izjavili, da ne smatrajo seje za postavne ter se radi tega ne morejo udeležiti volitev, nato so odšli in pustili ogled samega. Ta okrajni šolski svet hoče sedaj sklicati te ude k seji na okrajno glavarstvo in tam jim hočejo predsedovati ti vladeželjni ogledi. Predno to storite, opozarjamo tozadevne faktorje samo, da udje krajnih šolskih svetov niso nikaki hlapci in nimajo volje, tratiti časa na ta način. Smo nekateri stari udje krajnih šolskih svetov, a smo se vedno konstituirali tako, da je načelnik sklical sejo. Teh pravic si kratkomalo ne damo vzeti, ker so nam v zakonu zajamčene. Razveljavite lahko tudi stokrat našo izvolitev; naše občine so sedaj že hvala Bogu toliko odločne, da bodo volile zopet takšne moke, ki si ne bodo pustili jemati teh pravic. Vodja okrajnega glavarstva, ki se vedno izgovarja na to, da so to sklepi „večine“ okrajnega šolskega sveta, bi imel dolžnost, če smatra te sklepe kot nepostavne, jih tudi kot takšne sistirati, ne pa pripustiti, da se izvršijo. Če si tega ne upa, potem pač ne spada na tako odgovornosti polno mesto.

Ljutomerske novice.

Nemške vrtnarice. V našem nemškem otroškem vrtu imajo z učiteljicami vrtnaricami že pravo smolo. V kratkem času je nemški Schulverein že menjal trikrat, a nobena našim posilincem ni bila všeč. No, sedaj so prišli na pravi „žmah“, zato so nastavili domačinko gđ. Fr. Anuschkak. Mogoče bo sedaj sreča milejša!

90letnica rojstva je obhajal v nedeljo dne 23. t. m. v ožjem obiteljskem krogu gospod Ivan Jelovšek, c. kr. okrajni tajnik v pokoji. Slavljeneč je še bil, zlasti na duhu in je oče učiteljice v St. Juriju ob južni železnici gđ. Em. Jelovšek. Želimo najmanj še en decenij!

Treščilo je dne 20. t. m. v gospodarsko poslopje posestnika Spindlerja v Gajšoveh, ki je popolnoma zgorelo. Dajte si, posestniki, zavarovati tudi krmo in druge pridelke!

Nova metla pometa boljše, to se je izkazalo že tudi pri nas. Zadnji čas so se pojavljale v pisarni naše zemljiške knjige razne nerednosti. Novi c. kr. okrajni gospod sodnik je bil prisiljen vzeti jako veliko — metlo, da je malo pometal. — Je že popolnoma prav!

Trboveljske novice.

Smrtna kosa. Dne 22. t. m. je umrla po kratki bolezni v 52. letu starosti gospa Marija Supan, so-proga voditelja naše organizacije. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen sijajen pogreb. N. v m. p.! Preostanim naše sožalje!

Samoumor. Obesil se je v sredo zvečer 20letni delavec Tomažič. Hudo se je napil žganja, nato opraskal svojo mater, ranil z nožem svojega brata in nato sebe končal. Nasledek žganjepitja in — socialdemokratske hujskarije!

Zahvala. Ob izgubi naše preljubljene soproge, oziroma matere, dolgujemo toliko zahvale, da nam ni mogoče to vsakemu posebej izreči. Zahvaljujemo se na tem mestu vsem, ki so ranjko obiskali in tolažili ob času njene bolezni, obiskali in tolažili nas ob njeni smrti, ter pokojnico spremili k večnemu počitku. Zahvaljujemo se častitemu gospodu kaplanu Šriberju za podelitev zadnje popotnice in častitemu gospodu kaplanu Jamšekju za spremstvo in opravljene cerkvene obrede na zadnji poti. Zahvalo izrekamo vsem darovalcem krasnih vencev in šopkov. V prvi vrsti pa smo dolžni zahvaliti vsem onim, ki so stregli pokojnici ob času njene mučepolne bolezni. Bog povrni vsem, katerim dolgujemo zahvalo. Trbovlje, dne 26. junija 1912. Žalujoča rodbina Supan.

Ormoške novice.

Ormož. Okrajni šolski svet je imenoval odvetnika dr. Gvidon Serneča za šolskega ogleda na nemški ljudski šoli v Ormožu.

Ormož. Glasom razglašala c. kr. štajerske namestnice in Trdču z dne 19. junija 1912 je meja iz Hrvaške in Ogrske za govedo živino zopet odprta. Na sejem, ki se vrši dne 29. julija, se bo prignalo gotovo mnogo živine. Kupci se na to že v naprej opozarjajo!

Mladeniške zveze in slovenska katoliška izobraževalna društva v ormoškem okraju, pozor! Letos je preteklo 50 let, ko je zatisnil oči vsemu slovenskemu narodu nepozabni pisatelj in bivši knezoškof A. M. Slomšek. To pomenljivo obletnico hočejo razna društva in zveze po Štajerskem, Kranjskem in Koroškem na dostojen način praznovati. Zategadelj se je sklenilo, da tudi ormoški okraj v tem oziru ne sme zaostati. In kaj hočemo prirediti? Sklenilo se je, naj se dne 7. julija t. l. priredi pri Sv. Tomažu blizu Ormoža predpoldan po poznem cerkvenem opravilu velik mladeniški tabor, a popoldan po večernicah pa prireditve „Slovenske Straže“ s tamburanjem, petjem in govori. Vse cenjene Mladeniške zveze v ormoškem kakor tudi sosednjem okraju so vabljene, da se tega mladinskega shoda polnoštevilno udeležijo, kajti cerkveno opravilo in slavnostni govor pri cerkvi bo v rokah slovitega mladinskega organizatorja in buditelja slovenskega ljudstva, velečastitega gospoda dr. Hohnjeca, na kar se mladina še posebej opozarja. Odseki Orla so vabljene, da se udeležijo slavnosti v kroju. Tudi dekleta se vabijo. — Slovenska katoliška izobraževalna društva vabimo, da prirede ta dan izlete k slavnosti „Slovenske Straže“, na kateri bo razen gospoda profesorja dr. Hohnjeca govoril še tudi deželni poslanec častiti gospod župnik Ozmec. Agitirajte za mnogobrojno udeležbo. Mladina — na noge!

Hum pri Ormožu. Pretečeno nedeljo je bilo na Humu cerkveno žegnanje. Kakor običajno skoro že vsako leto, je prišlo tudi letos med fanti do pretepa. 19letni kmečki sin M. Krajnc iz Obreža pri Središču, že štirikrat radi pretepa predkaznovan, je čisto mirno se vedečega hlapca Lovrenca Kosa, 28letnega, zabodel v levo stran ter mu prizadejal nujno rano, vsled katere bo težko okreval. — Fantom bi mi toplo priporočali prebivanje dobrih knjig in časopisov ob nedeljah in drugem prostem času, in gotovo o takih žalostnih dogodkih ne bo več slišati!

Drugi kraji.

Bresternica pri Mariboru. Danes teden, to je dne 21. t. m., so se vršile v tukajšnji občini volitve za občinski odbor. Slovenci smo se udeležili volitve v III. razredu. Nasprotniki, na čelu jim župan Wiesthaler, in razni mariborski purgarji, so se našega nastopa tako zbal, da so razvili od volilca do volilca silovito agitacijo. Pobrli so od vseh ženskih pooblastila, dobili so jih tudi od volilcev, stanujočih zunaj občine, zbobnali so na volišče vse, kar leze in gre, pretili našim možem z raznimi pretiranimi grožnjami, in vse to, posebno pa še pijača, je pomagalo posilincem do zmage. Omeniti pa moramo, da so se nekateri mariborski obrtniki, ki so v Kamnici volili proti nam, spametovali in se volitev v Bresternici niso udeležili. Bojijo se slovenskega časnikarskega biča. Svoj namen smo dosegli. Vedeli smo, da ne zmagamo pri prvem naskoku, a spoznali smo naš položaj, videli, kdo je naš in kdo ne, kdo se še da pridobiti. Pri prihodnjih volitvah nas bo spremljal gotovo lepši uspeh. Mislimo, da bi bilo sploh dobro, če bi se slovenska stranka udeležila volitev v vseh občinah naše okolice, da preštejemo naše vrste in privabimo še ob strani stoječe k nam. Podoba mariborske okolice bo imela kmalu drugačno lice.

Pekre. V torek ponoči se je podal 56letni delavec Matevž Rast na hlev posestnika Moderja v Pekrah na seno spač. Po noči je pa v spanju padel na tla in se pri tem na desni nogi poškodoval, da so ga morali prepeljati v bolnišnico.

Ruše. Na praznik sv. Petra in Pavla, to je dne 29. junija, popoldne, se vrši v gostilni in vrtu gospoda Repoluska v Rušah velika narodna slavnost v proslavo Slomškega. Začetek takoj po večerni uri. Na vspeh je petje, godba, igra, šaljivo streljanje, govor, raznovrstna prosta zabava itd. Sodelovati so obljubili tudi mariborski Orli. Na veseljenem prostoru bo več šotorov, kjer bodo naše Ponorke kuhale sladko kavo, prodajale črni pohorski kruh s surovim maslom, slaščice itd. Čisti dobiček je namenjen za dijaško kuhinjo v Mariboru. Vabimo vas, mili bratje Slovenci in Slovenke, ter razna društva v Mariboru, na Pohorju in Dravski dolini: Prihitite na Petrovo v slovenske Ruše!

Sv. Križ nad Mariborom. Opozarjamo že sedaj domačine in sosedje na veliko narodno slavnost v proslavo Slomškega, ki se vrši v nedeljo dne 4. avgusta pri nas. Vabimo društva v Mariboru, okolici in Slovenskih goricah, da nas ta dan obiščejo. Vrše se že zdaj priprave za to slavnost obmejnega slovenstva. Dne 4. avgusta na naš Kozjak!

Marenberg. V nedeljo dne 30. t. m. se vrši ob 4. uri popoldne na posestvu gospoda Mihaela Kolarja, po domače Snežiča, pri Sv. Janezu na prostem igra „Oh, ta Polona.“ Razun tega bodo še govorili in petje. Pobirala se bo tudi vstopnina za zastavo mladeniške Marijine družbe. Pridite gotovo k nam!

Ribnica na Pohorju. Kmečko bralno društvo v Ribnici na Pohorju priredi veselico za 24letnico in Slomškovo slavnost v nedeljo dne 7. julija 1912 v prostorih gospoda Puhra. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Slavnostni govor, govori gospod dr. Medved. 3. Mladeniški govor, govori mladenič Miklavc Franc. 4. Igra „Divji lovec“, narodni igrokaz s petjem v štirih dejanjih. Po predstavi petje domačega mešanega zbora, srečolov, godba in prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 60 vinarjev. Ker je čisti dobiček namenjen za nov oder, se preplačala hvaležno sprejemajo.

Slov. Bistrica. Izobraževalno društvo v Slov. Bistrici naznanja, da se igrokaz „Mala pevka“ dobiva sedaj le pri izdajatelju častitemu gospodu Fr. Ozvatiču, provizorju pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

Črešnjevec. Tu je umrl zelo priljubljeni učitelj gospod Anton Hribnik, star še le 32 let. Naj počiva v miru!

Zavrha. Dne 21. t. m. se je 4letni otrok kočarja Krajca iz Zavrha igral pri posestniku Jož. Kocbeku na paši, kjer se je paslo tudi zrebe. Otrok se je približal zrebetu, ki ga je tako udarilo s kopitom, da mu je pokvarilo zgornjo stegno.

Cirkovce. Našo ljudsko šestrazredno šolo je obiskal deželni šolski nadzornik, gospod Peter Končnik.

Cirkovce. V Cirkovcah imamo že več dni vojaške, ki izvršujejo na naših velikih gmašnjah razne priprave za strelne vaje. Tedaj bo zopet kar mrgolelo vojaštva na našem polju. To bo nekaj za otroke in — gostilničarje!

Cirkovce napredujejo. V bližini novega postajališča se dviga iz tal vili podobno poslopje, ki obeta prijetno stanovanje v visokem prtiličju. Njegov sosed se je odločil za enako hišo; načrt je že napravljen in za njegovo izpeljavo daje nov vodnjak dovolj vode. Čas bi že bil, ko bi kdo nastopil proti tistim nezdramim stanovanjem v novih hišah, kjer hočejo tla v sobi imeti nižje, kakor je površina ceste. Človek vendar ni krt. Dajte posebno otrokom zraka, svetlobe in mleka!

Cirkovce. Naše Cirkovce dajejo vsled širne ajkline setve ob količakai ugodnem vremenu bogato pašo čebelar, katerih pripeljejo celo daljni sosedje polne vozove v lesenih panjih na letovišče v Cirkovce. Teh voženj v bodoče ne bo več treba, če se bodo domači posestniki ravnali po zanimivih nasvetih gospoda Jurančiča, katerega želimo še večkrat videti in slišati pri Koržetovem čebelnjaku.

Sv. Urban. Dne 2. t. m. smo izročili materi zemlji obče spoštovanega posestnika iz Placarja, go spoda Jakoba Arnuša. Obilna udeležba pri sprevodu, katerega je vodil prečastiti gospod župnik urbanski ob asistenci častitega gospoda kaplana in pokojnikovega sina Fr. Otokarja, spričuje, kako priljubljen je bil pokojni Arnuš. Ob odprtem grobu so mu urbanski pevci zapeli ganljivo žalostinko in marsikatero oko se je zasolilo. Prečastiti gospod župnik Tomanič je v govoru slavil pokojnika kot vzglednega katoličana, pridnega gospodarja in skrbnega očeta. Da je bil umrl to tudi v resnici, spričuje njegovo vzorno urejeno gospodarstvo in v krščanskem duhu vzgojeni otroci. Njegovi edini sin je zapustil svet in se kot lekarničar posvetil postrežbi bolnikov, ko je stopil v red usmiljenih bratov. V trdnem zaupanju, da je prejel pokojnik onkraj groba plačilo za svoja dobra dela, vskliknemo: Iz zemске ruše nekdaž vzeti, si v zemljo se povrnil spet. A bolj od prejšnjih dni krasan, vstajenja tvojega bo dan!

Gornjigrad. V nedeljo dne 30. t. m., ob 9. uri dopoldne, bo delavski shod Jugoslovanske strokovne zveze v družinskih prostorih gospoda Šarba. Vabijo se vsi delavci gornjegrajskega okraja. Bođe prilika,

se vpisati v našo napredujočo Jugoslovansko strokovno zvezo.

Gornjigrad. Na občnem zboru naše kmečke hranilnice in posojilnice smo slišali iz poročila nadzorstva, da ista dobro prospeva. Hranilne vloge so narasle na 509,602 K 95 h, posojila znašajo pa le 63.840 K, čistega dobička je bilo v pretečenem letu 1551 K 44 h.

St. Jošt na Kozjaku. V noči od ponedeljka na torek je tukaj divjal strašen vihar. Mislili smo, da nam veter cerkev in župnišče odnese, tudi za slavno znano „špiko“ smo se že bali, kajti okoli nje so se menda vsi vetrovi srečali. Pod „špiko“ je marsikateremu dobro znana in priljubljena gostilna „pri burgerju“, last Jožefa Krajca. V njegov hlev je po noči udarila strela in mu je pobila dve lepi kravi, eno svinjo in opazila tudi tele. To je pač velika nesreča za mladega posestnika. Sentoščani smo sedaj osamljeni, ker nas je nam tako dobri in zato priljubljeni častiti gospod župnik zapustil in šel na Dobro v pokoj. Dobrinski gospodje oskrbujejo zdaj našo župnijo s pomočjo vseh sosednih gospodov. O kako težavno je to tako za gospod duhovnike, kakor za nas, ki pogrešamo vsakdanjega sv. opravila. Bog nam pošli prej ko prej krepkega dušnega pastirja. Z udanostjo mu bomo hvaležnost kazali.

Zreče. V Zrečah je umrl Valentin Lajhar, ob času volitev za dobro stran zanesljiv občan. Sveti mu večna luč!

Zreče, dne 26. junija. Danes se je po skomarjskih planinah spustil silen hlišč. Vsled tega se je okoli tretje ure reka Dravinja napela tako, da je ponekod izstopila iz svoje sturge. Voda je s seboj nosila plohe in drugo lesovino. Oškodovala je okraj, občino, zasebnike.

Dobrna. V nedeljo dne 23. t. m. je imela podružnica c. kr. kmetijske družbe v hotelu „Union“ poučno zborovanje. Gospod ravnatelj Belle nas je v svojem zanimivem govoru spremljal od starega po novljenja potrebnega vinogradiča do trgatve popravljenega, z amerikancem zasajenega. V kratkih pa jedrnatih potezah je pokazal hvaležnim poslušalcem zanimivo prekrejitev starih gor. Po predavanju se mu je načelnik podružnice gospod župnik prav pristržno zahvalil in je še sam iz lastne izkušnje v svojem novem vinogradu dal poslušalcem za kraj primerna navodila. Akoravno ni bilo zborovanje dobro obiskano — krivi so bili drugi shodi — so pa poslušalci kazali zanimanje s tem, da so gospoda ravnatelja popraševali o različnih kmetijskih zadevah. A značilno pri naših shodih je pa to, da tisti, ki so najbolj pouka potrebni, vsikdar izostajajo. Če je to naprednost, potem se pa Bog usmili!

Sentovec. V torek dne 25. t. m. se je vršila pri nas volitev novega občinskega odbora. Vkljub temu, da so vsi devinski nemurji in štajerčijanci prišli polnoštevilno na volišče, je volitev novega občinskega odbora izborna izpadla. Izvoljeni so v vseh treh razredih sami dobri in zavedni rodoljubi in pristajši Slovenske kmečke zveze in sicer: v III. razredu: Brumec Franc, posestnik v Klopeah; Šlamberger J., posestnik v Klopeah; Obersne Franc, posestnik v Devini. V II. razredu: Obersne Martin, posestnik v Devini; Dobnikar Lukas, posestnik v Klopeah; Leskover Gašpar, posestnik v Devini. V I. razredu: Štift Pavel, posestnik in dosedanji župan v Sentovcu; Meško Peter, posestnik v Sentovcu; Majav Fr., posestnik v Sentovcu. Kakor vselej, so bili tudi tokrat naši vrli Klopečani, njim na čelu gospod Josip Šlamberger, merodajni, da je volitev tako izborna izpadla. Vsa čast njim in vsem zavodnim volilcem naše šentovske občine, v kateri so še do sedaj, ocar je naš vrli župan gospod Štift na krmilu, ni sedel na stolec občinskega odbornika nobeden nemškutar ali štajerčijanec.

Dramlje. V nedeljo dne 30. t. m. ima izobraževalno društvo svoj shod. Le naprej z veseljem za vero, dom, cesarja v evharističnem in Slomškovem letu!

Brežice. Dekliški shod v Brežicah. Dne 14. julija t. l. se vrši shod Marijinih družb in Dekliških zvez vseh župnij spodnjega Posavja pri St. Lenartu pri Brežicah. Natančnejši vspeh še objavimo v kratkem.

Brežice. Načelnik vinarske zadruga v Celju je gospod Benjamin Kunej, kojega slavno ime je v ozki zvezi z usodo breške posojilnice, ženjalnega Griča, vinarske zadruga na Bizeljskem itd. Mož je za nevenljive zasluge na zadrugnem polju bil imenovan revizorjem celjske liberalne zveze. Kakšna usoda čakala vinarsko zadrugo v Celju, lahko uvidi že vsak, kdor ve, da liberalni magnati prav pridno izstopajo iz zadruga in se o podjetju zelo čudno izražajo. Če želi gospod Kunej, lahko postrežemo tudi z imeni. Mesto ča bi spravil na noge posojilnico v Brežicah in ji pripomogel do denarja, je pridno agitiral v Posavju za dr. Kukovca. V interesu vseh posojilnic je, da se razmere v Brežicah uredi in od vzame Grič, katerega naj prevzame gospod Kunej, ki ga je naprtil posojilnici.

Koroško.

Duhovniške vesti. Prezantiran je na župnijo Melviče in je bil umeščen dne 24. t. m. častiti gospod Urh Hafner, provizor istotam. Imenovani so: častiti gospod Albert Blasi, kaplan v St. Andražu, kot provizor v Nemški Pliberk; častiti gospod Josip Ogris, prefekt v Marijanišču, župnijskim administra-

torjem v Dvoru; častiti gospod Leopold Kassl, administrator v Hodišah, provizorjem na Brezi. — Prestavljeni so: častiti gospod Ivan Zel, administrator v Dvoru, v isti lastnosti v Hodiše; častiti gospod kaplan Ferdo Huber iz Šmartne pri Beljaku v Zagritz; častiti gospod Peter Domberger iz Mastiča v Šmartin pri Beljaku.

Slovensko krščansko-socialno delavsko društvo v Celovcu praznuje svoj društveni god sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 30. junija 1912 z običajno cerkveno slovesnostjo v cerkvi sv. Duha v Celovcu ob 9. uri zjutraj (slovenska pridiga in sv. maša s slovenskim petjem; poje mešani zbor delavskega društva). Popoldne ob treh se priredi v vseh prostorih hotela Trabesinger velika vrtna veselica. Na vspeh so: Šaloigra, šaljivi kupleti, petje, kegljanje, streljanje na dobitke, šaljiva pošta, korijandoli, različni paviljoni itd. Godbo oskrbuje tamburaško društvo. V slučaju slabega vremena se vrši veselica v pokritih prostorih. Vstopnina 30 h, za vojaške 20 h. Celovski Slovenci, agitajte za obilno udeležbo! — Odbor.

Kranjsko.

Otvoritev omnibus-linije Bohinjska Bistrica—Bohinjsko jezero. Jutri dne 29. t. m. se otvori na progi Bohinjska Bistrica—Bohinjsko jezero omnibus-linija; omnibus bo vozil vsak dan trikrat na Bohinjsko jezero s sledečimi postajami: Bistrica, hotel sv. Janez, hotel sv. Duh, in končna postaja hotel Zlatorog. Ravno mimo teh postaj in po isti progi vračal se bo omnibus tudi trikrat nazaj v Bistrico. Vožne cene so: vožnja iz Bistrice do sv. Janeza 60 vin., iz Bistrice do sv. Duha 70 vin. in iz Bistrice do Zlatoroga 1 K.

Vinska trta na Dolenjskem se je vzlic pomladni pozebi dokaj dobro opomogla in nastavila na preostalih očesih mnogo lepega grozdja, ki je ravno sedaj v najlepšem cvetju. Stari ljudje se čudijo velikosti teh grozdov in to ob tem zgodnjem času. Če še ne pride kaka uima, bo na jesen vendar le še nekaj dobrega pridelka, da se bo obdelovanje vendar izplačalo.

Primorsko.

Prepovedan shod italijanskega učiteljstva. Laško učiteljsko društvo je na lanskem svojem shodu v Červinjanu sklenilo, da priredi letošnji shod v Pulju. Puljsko glavarstvo je pa prepovedalo ta shod iz skrbi za javni red in mir. Oblasti so vendar pričele uvidevati, kako vrše Italijani pod nedolžnim naslovom stanovskih zborovanj prav navadne politične hujskarije, ki so le premnogokrat prenapolnjene irendističnega duha.

Avtomobilna nesreča pri Opatiji. Pri mednarodni avtomobilni alpski vožnji, ki se je vršila minuli teden, se je pretečeni petek na Učki gori pri Opatiji pripetila grozna nesreča. Zakonska Fischer iz Charlottenburga, ritmojster pl. Watzel in šofer Schäfer so se vozili na avtomobilu štev. 5. Šofer Schäfer je naznanil svojemu gospodarju že med tekmo, da se je levo pero na sprednjem delu avtomobila zlomilo in da je vožnja nevarna. Vkljub temu je moral šofer dalje voziti. Naenkrat je pa opazil, da se avtomobil ni pustil več voditi. Nesreča se je zgodila na cestnem ovinku. Na desni strani ceste je zaval globok prepat, na levi strani ceste so pa velike skale. Šofer je obrnil avtomobil proti skali, da bi se ne prekučnil v prepad. Avtomobil je zadel ob skalo in vsi štirje so padli iz voza. Zakonska Fischer sta bila pri priči mrtva, ritmojster je pa nevarno poškodovan, šofer pa, ki se je trdno prijel volanta, je ostal nepoškodovan. Nesreča je na mah preprečila slavnostno razpoloženje, ki je vladalo za časa te tekme.

Ponesrečeni avstrijski častniki. Pri Sv. Luciji na Goriškem se je prekučnil voz, v katerem se je vozilo šest častnikov, ki so bili na inspekcijskem potovanju. Voz je padel v jarek. Vseh šest častnikov je nevarno ranjenih.

Narodno gospodarstvo.

Koliko mleka se uporabi na Dunaju? Dandanes se uporabi na Dunaju na dan po 900.000 litrov mleka in na leto približno 330.000.000 litrov. L. 1910 so se oddali 878.000 litrov mleka naslednji: trgovci z mlekom na debelo 516.000 litrov, mlekarne približno 250.000 litrov in mlekarji 110.000 litrov. Po poročilu dunajskega magistrata je danes na Dunaju 18 mlekarov, od teh je 5 z večjim prometom, ki imajo vsega skupaj 340 prodajališč, 70 prodajalnic z mlekom na debelo, 1340 prodajalnic z mlekom na drobno, 126 prodajalnic mleka od konzumnega društva, 403 kmetijske prodajalne, 490 prodajalnic mlekarjev, in končno se prodaja mleko še pri 4100 trgovcih z jestvinami. Leta 1900 je znašala dnevna množina mleka 547.000 litrov, leta 1905 700.000 litrov, l. 1910 878.000 litrov. Iz Nižje-Avstrijskega se je uvozilo na dan in sicer leta 1900 190.000 litrov, leta 1905 390.000, leta 1910 586.000 litrov.

Trgovina s sladkorjem. Dobili smo iz krogov narodnega trgovstva ta-le dopis: Ne dovolj temu, da so se cene sladkorju neopravičljivo strašansko zvišale, so sklenili zastopniki tovarn in prekupei dogovor, po katerem je posamezen trgovec primoran kupovati sladkor od prekupeev. V to svrhu so osnovali

v vsakem večjem mestu podkartele, kateri samo ob sebi umevno zahtevajo glavni dobiček za se, dočim morajo detaljisti poslušati zmerjanje konsumentov in imajo pri vsem tem le malenkosten zaslužek, a plačajo ogromne davke. Umna, trgovcu primerna trgovina s sladkorjem se lahko ustavi, ako imajo tovarne za sladkor v vsakem večjem mestu svoja skladišča. S tem bi bila vsakemu trgovcu dana prilika, si po svoji lastni želji kupiti znamko. Združite se trgovci! Kajte le tedaj pridemo oderuškemu početju industrije in velekapitala lahko v okom; tudi bi bila tesna organizacija močna obramba proti vedno bolj naraščajočim konsumnim društvom, katerih procvit pospešuje država.

Kaj je storiti s sadnim drevjem, če ga je toča potolkla. Ako so deblo in veje močno pokvarjene, to je da je lubad razmrvarjen ali razpokan tako, da rane zijajo, poskrbeti se mora v prvi vrsti za to, da ne bo dohajal v rane zrak. Zamažejo naj se rane z mrzlo-tekočim cepilnim voskom in nato naj se potrosi povrhu voska nekoliko pepela, da se cepilni vosek ne bo odeljal na tla. Za močnejša debela in večje rane naj se uporabi namesto cepilnega voska takozvano drevesno malto. S to malto naj se rana precej na debelo pokrije in nato obveže s kako cunjjo. Dober mrzlo-tekoči vosek se dobi na tale način: raztopi se v kaki kozici nad žerjavico 2 kg smrekove smole, doda nato ¼ kg lanenega olja in kasneje še ¼ kg špirta. Špirit naj se pred dolivanjem nekoliko segreje (ne nad ognjem, ampak nad žerjavico!) dene kozica z raztopljeno smolo od ognja in zlivaj alkohol v raztopljeno smolo ter ob enem pridno meša. Dokler je ta cepilni vosek še gorak, naj se dene v kositrne škatle in škatle nato zapre. Takozvana drevesna malta se napravi na ta način, da se zmeša ilovica, govejo blato in apno ali pepel in prilije zmesi toliko vode ali gnojnice, da postane zmes tako redka kakor malta.

Hmelj. Iz žatec: V dobi, o kateri nam je danes poročati, se je malo popraševalo po hmelju; cene so padale. Lastniki bi se ga radi znebili. Cene so bile med 330 do 360 K za 50 kilogramov. Cene prama hmelju primeroma višje. Vkljub temu, da se je v zadnjem času pripeljalo na trg precej tujega hmelja, je bil promet malenkosten. Cene hmelja vsehi provenijene so nazadovala. Nekaj malega se ga je poprodalo za 240 do 280 K per 50 kg. — Stanje hmeljskih nasadov v žatečkem okolišju je v obče ugodno. V pričetku tedna je rast nekaj zadrževalo hladno vreme, tudi hudi viharji so povzročili veliko škodo. — Rastline so dosegle v obče tri četrtinke visokosti hmeljskih drogov, deloma pa že rastejo čez droge, imajo obilno stranskega bičevja, so sveže in bujne rasti, brez mrčesa. Tudi tisti nasadi, katerim je že škodoval mrčes, so si opomogli. So še sicer nasadi, kjer rastlina še niti iz jam ni izlezla, toda od teh pa že itak nič ne pričakujejo. Še veliko takih nasadov pa ni preveliko.

Zavarovalnica proti slabim letinam. V Petrogradu so ustanovili zavarovalnico proti slabim letinam, ki ima nalogo, da povrne ruskim kmetovalcem škodo, ki jo imajo vsled slabih letin. Družba ima akcijskega kapitala 50.000.000 K.

Kako se dajo spraviti mrtve čebele iz satovja. Večkrat se pripeti, da tiče v satovju mrtve čebele. Sicer se dajo odstraniti mrtve čebele iz satovja s kakimi malimi kleščicami, vendar pa je to delo zamudno, a ob enem se pri takem čiščenju tudi satovje precej poškoduje. Časopis „Elsass-Lothringischer Bienenzüchter“ priporoča za odstranitev mrtvih čebel iz satovja ta-le način: Takšno satdvje naj se dene v medmetalnik. Ker se satovje hitro vrti, padajo iz satovja mrtve čebele. Ko so se čebele iz satovja odstranile, naj se dene satovje za malo časa v mlačno vodo in obesi nato zopet v medmetalnik, da se spravi voda iz njega; če se tako satovje z vodo ne splakne, ga čebele posebno ne marajo.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da za odstranitev poletnih peg, kakor tudi za doseg in ohranitev nežne, mehke kože in belega polta ni boljšega mila, kakor je svetovno-znano Steckenpferd-milo, znamko Steckenpferd, od Bergmann & Co., Tetschen ob Labi. Komad stane 80 vin., dobi se v lekarnah, v drožerijah, v parfum. in sličnih trgovinah. Tudi se je zelo dobro obnesla Bergmanns Liliencerme „Manera“ za ohranitev nežnih, belih rok gospa; v tubah po 70 vin. se povsod dobi. 67

Zrakoplovstvo.

Koliko velja letalni stroj?

Stroški za letalni stroj so tem večji, čim večji je motor, ki goni stroj. Seveda je letalni stroj z dvema krili dražji, kakor oni z enim krilom. Letalni stroj, ki ima motor s 100 konjskimi silami in dve krili, stane 36.000 mark. Letalni stroj z enim krilom in 60 konjskimi silami velja 24.000 mark. Enokrilni letalni stroji, ki imajo motor z 80 konjskimi silami, se dobe tudi že za 16.000 do 20.000 mark. Najcenejši letalni stroj, ki so ga doslej zgradili, je stroj z motorjem za 25 konjskih sil in z dvema krili. Stane le 8000 do 9000 mark, torej ravno toliko, kolikor stane avtomobil.

Poroča se, da bo poročnik Machier priredil v Mariboru zopet polete z balonom.

Bančni sluga ukradel 260.000 mark.

Draždane 26: Pri glavni blagajni „Draždanske banke“ je blagajniški sel Brumming v trenutku, ko je bil neopazovan, pustil, da je izginilo 260.000 mark in se je odstranil. Uvedena preiskava je dožnala primanjkujoči znesek.

„Draždanska banka“ javlja o poverjenju blagajniškega sela Brumminga sledeče: V predpoldanskih urah je banka, kakor navadno, poslala v „Državno banko“ po denar, ki bi ga imela izplačati v naslednjih urah. Šlo je za znesek dveh milijonov mark v zlatu, srebru in papirju. Ta znesek je šel dvignit sluga Brumming. Blagajnik, ki sam ni mogel prešteti denarja, je pustil da so prešteli denar sluge, pri čemur so ti na zavitkih papirnatega denarja napravili znamenja, označujoča, da je bila svota prešeta in da se vjema. Nato je zavitke dobil zopet blagajnik. Ko je bila vsa svota v znesku dveh milijonov mark oddana pri blagajni, je blagajnik zapazil, da manjka 260.000 mark. Pri takoj uvedeni preiskavi se je ugotovilo, da je odsoten sluga Brumming. Ta je pobegnil z ukradenim denarjem.

Vojska.

Protiv vojski!

Dne 24. t. m. se je vršil v areni v Milanu velikanski protesten shod, katerega se je udeležilo nad 20.000 oseb. Shod se je izrekel ostro zoper vojsko in je obžaloval njene posledice: pomanjkanja dela. Na shodu se je sklenilo, da se napove generalna stavka v slučaju, če se ne izpolni želja italijanskega proletarijata, namreč: Proč z Afriko, prostost političnim žrtvam in kruha in dela delavstvu!

Po shodu je prišlo do hudih izgrediv. Vmes je poseglo vojaštvo z golimi sabljami. Nad 30 oseb je bilo aretiranih.

Mirovno vprašanje.

„Tanin“ se bavi z vprašanjem miru in zavrača misel, da ni mogoče skleniti miru samo zato, ker Italija noče za Tripolitanijo priznati režima, ki bi bil podoben ali celo enak onemu v Egiptu in Tunisu. Turčija ne išče izgovorov, da bi se izvila iz tripolitanske afere. List pravi:

„Mi ne prelivamo krvi za senco suverenitete! Mi varujemo efektivno suvereniteto in mislimo, da je potrebno konstatirati, da se Evropa ne bo vdajala utopijami. Italija more uveljaviti svojo pravico do Tripolitanije le samo tedaj, če zasede celo deželo, potem tudi mi lahko iščemo pota za sporazum. Danes more Italija svoje pravice zahtevati le glede onih obrežnih krajev, ki jih je zasedla in pogajanja glede teh točk bi se sukala tudi samo okrog vprašanja suverenitete glede teh krajev.“

V Egejskem morju.

Iz Rhodosa poročajo:

General Ameglio je povabil župane mest in krajev zasedenih otokov k sebi in jim zapovedal, da naj sedaj ne delajo politične propagande, da naj zopet odstranijo avtonomistično zastavo in razpuste svoj policijski kor. Italija bo sedaj na svoj račun sprejemala carine in davke. Prebivalstvo otokov mora biti zadovoljno z zaščito Italije. Župani so sprejeli zapovedi generala brez ugovora.

Izgnani Italijani.

Še vedno ni končano odpotovanje izgnanih Italijanov. Do sedaj je izdal nemški konzulat v Carigradu za 8203 osebe potne liste. Italijanski zdravniki so odpotovali včeraj ter bodo italijansko bolnišnico zaprli, bolnike pa prepeljejo deloma v avstrijsko bolnišnico, deloma pa v bolnišnico Vidli. Italijanski podkonzul Cori, dragoman Podesta in pisarniški uradnik Parodi ostanejo v Carigradu in so dodeljeni nemškemu poslanstvu. V Solunu so oblasti izjemo dovolile 187 italijanskim državljanom, da ostanejo v mestu.

Italijansko kolonijalno ministrstvo.

Italijanska državna zbornica se je pretečeni petek posvetovala o zakonskem predlogu glede ustanovitve kolonijalnega ministrstva. Ministrski predsednik Giolitti je izvajal, da odgovarja ustanovitev kolonijalnega ministrstva želji, dati že spočetka novim kolonijam tako ustavo, da bodo afriški rodovi v kratkem lahko izprevideli, da je za nje italijanska vlada vir kulture, blagostanja in bogatstva. Zakonski načrt je bil nato z 209 proti 22 glasovom sprejet.

Turške obrambne priprave v Smirni.

„Secolo“ poroča iz Aten: Turki so potopili več pontonov, da zapro smirnsko pristanišče, če bi ga Lahii nenadoma napadli. Vhod v smirnsko pristanišče je omogočen le po zelo ozki morski cesti, ki jo nameravajo ob napadu zapreti tako, da potope že zato pripravljeno staro turško topničarko. Dne 14. in 15. t. m. se je v šestih vlakih zopet pripeljalo 7000 turških vojakov v Smirno.

Razgled po svetu.

Roparji pomorili 40 moških oseb. V kraju Kurdo v ladoški guverniiji na Ruskem so prišli orožniki na sled groznim umorom. Tamkaj je stanovala neka kmetica s hčerjo. Že delj časa so opazovali, da so sicer zahajali moški v hišo, a se niso več vračali iz iste. Tudi so našli v bližnjem gozdu mrtvo moško truplo. Pri hišni preiskavi so prišli na sled res

groznim zločinstvom. Našli so 27 mrtvih moških trupel, mnogo denarja in drugih dragocenosti. V sobi so našli vzdružna vrata, raz katerih so popadle žrtve v neko klet, kjer so bile na grozen način amorjene. Ženski sta priznali, da ste bili na čelu neke roparske družali, ki je v zadnjem času pomorila kakih 40 moških oseb. Uklenili so 30 dsumljenih kmetov, nekaj jih je pa že pobegnilo.

Velika avtomobilska nesreča. Iz Prage poročajo: Na Višegradu se je v pondeljek prigodila velika avtomobilska nesreča. Ob treh popoldne je neki avtomobil povozil in usmrtil krojačev soprogo Miško. V avtomobilu so bili poljski gostje, med tem tudi ravnatelj razstave „poljska žena“, ki se je iz srahu onesvestil ter tako nesrečno padel na tla, da si je pretresel možgane. Kmalu na to je avtomobil povzročil drugo nesrečo. Lastnik avtomobila, Fr. Ružička, je z največjo hitrostjo peljal po bolniški ulici ter povozil ravnatelja meščanske šole Adolfa Kotta, ki je bil pri tem tudi zelo težko ranjen. Ružičko so aretirali.

Iz ljubosumnosti ustrelil svojega lastnega sina. V Cataniji je bogati trgovec Simonei ustrelil iz ljubosumnosti svojega lastnega 17letnega sina ter potem skril truplo v nekem grmovju. Ko so morilec prijeli, se je ta le težko rešil pred razjarjeno množico, da ga ni linčala.

Velika vročina na Španskem. Iz Madrida poročajo: Že nekaj dni vlada na Španskem velikanska vročina, ki je zahtevala že več žrtv. V Sevilli je bilo v nedeljo 52 stopinj na solncu. Gozdovi v okolici so začeli goreti. V Bilbao je vsled prevelike vročine umrlo dvajset oseb. V Barceloni se boje, da ne izbruhne kolera. Vsa stanovanja so desinficirali.

Pes v politiki. O sodelovanju psov v političnih bojih pripoveduje „Cacciatore Italiano“: Zelo slabo se je godilo leta 1848 psu nekega zloglasnega avstrijskega policijskega komisarja v Milanu. Italijanski patrijotje so ga vjeli in ga pobarvali belo, ručeče in zeleno. Policisti so vjeli psa in ga pobili. V Piranu so leta 1894 Italijani obesili psom žalne trakove in so na ta način protestirali proti dvojezičnim napisom na javnih uradih. Leta 1897 je letal po milanskih ulicah koder ob času občinskih volitev in je nosil veliko tablo z napisom: „Glasujte za socialiste!“ V Londonu so leta 1898 polovili vse polno psov in jih odeli z ogrinjali, na katerih so bili natisnjeni različni pozivi, naj volilci glasujejo ali za socialiste, ali za Chamberlaina. Bolj samosvoje je nastopil oni pes, ki je v začetku prejšnjega stoletja prišel skrivaj v angleški parlament in je začel silno tuliti, ko je govoril ravno lord North. Ta je mislil, da ga zasmehuje kdo izmed njegovih tovarišev in je predlagal, naj se dotičnega poslanca izključi od seje! Psa so baje obesili potem za kazen in to kar na hodniku parlamenta.

Slovenka izginila v Chikagi. Dne 1. junija je „Chicago Daily World“ prinesel kratko vest, da pogrešajo Katarino Zlogar, 22 let staro slovensko priateljko, njeni sorodniki. Dne 27. maja je poslala ta dekle svoji teti, gospej Neži Pirc, 1516 So. 41 C., brzojavko, v kateri ji naznanja, da naj pride ponjo na železniško postajo. Gospa Pirčeva je bila na delu, ko je došla ta brzojavka, in je to dobila še le na povratku okoli 5. ure popoldne, na kar se je podala na koločvor. Ko je prišla tja, že ni bilo več dekleta, ki je baje čakalo do 5. ure in potem odšlo s koločvora v spremstvu dveh drugih deklet in nekega moškega s črnimi brkami. Moški je lomil angleščino. Železniški uradniki mislijo, da so bili vsi Slovenci, ker so se živahno razgovarjali v tujem jeziku. Bati se je, da je prišla v pest kakemu brezvestnemu trgovcu z dekleti. Kdor kaj ve o nji, naj naznani gospej Pirčevi pod gorenjim naslovom.

Nočemo pretiravati, ali resnično je, da imamo na tisoče zahvalnih pisem na razpolago, ki so nam jih poslali razni krogi o zdravilnem sredstvu „Feller-Fluid“ in „Elsalfluid“; je izborno sredstvo za lečenje protina in raznih drugih bolezni. Naroči se naj 12 komadov za 5 K v lekarni E. V. Feller v Stubici, Elzin trg 264, Hrvaško.

Svetovnega pomena je iznajdba profesorja Loeba na podlagi znanstvenih raziskovanj, da krožijo v človeškem organizmu električni toki, in tako tedaj življenje ni nič drugega, nego elektrika in bolezen ni nič drugega, kakor poenjanje te prirojene elektrike. Tedaj je pa možno, da se s pomočjo elektrike trije zdravijo take bolezni, ki kljubujejo drugim načinom zdravljenja. Dolžnost vsakogar je, da se seznani s temeljnimi principi zdravljenja potom elektrike. O tem je izšla krasna, 64 strani obsegajoča knjiga, ki se na željo vsakomur dopošlje zastonj in poštne prosto. Razpošilja jo: „Elektro-Vitalizer“ zdravilni zavod, Budimpešta VI, Theresienring 7, Mezzanin 174.

Blagor človeštva je lekarnarja A. Thierry-ja balzam in centifolijsko mazilo. O svetovno-znanem vspehu istih pričajo premnoga zahvalna pisma. Ta glede zdravilne moči neprekosljiva zdravilna sredstva se ne pokvarita nikdar, prineseta pa vsikdar pomoč in vspeh. V nobeni hiši naj ne manjkata, pač pa je paziti pred ponarejenimi, ki so brez vrednosti in tudi kaznjiva. Thierryjev balzam, 12 malih, ali pa 6 velikih steklenic stanejo 5 K 60 vinarjev in Thierryjevo centifolijsko mazilo dve dozi staneta 3 K 60 vinarjev. Pristno le v lekarni „Angelja varuha“ A. Thierryja v Pregradi pri Rogatecu.